

גמ"ר 9790/11/16 - מדינת ישראל נגד משה בוקובזה

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

גמ"ר 16-11-9790 מדינת ישראל נ' בוקר
בפני כבוד השופטת מגי כהן

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

הנאשם על ידי ב"כ עוז יפים וקסלר
סנ"צ

נגד
משה בוקובזה

הכרעת דין

האישום

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו, ביום 16.7.31 סמור לשעה 15:00, נהג ניסים פריג' חרג (להלן: "ニיסים") במשאית מס' 1827113 שמספרה "וילבו" (להלן: "משאית הוילבו") בכביש 6 לכיוון דרום בקטע הכביש שבין מחלף דניאל למחלף נשרים (להלן: "הכביש").

בשלב מס' 815 ומפריד בין כביש 6 לבין הירידה לכבישים 431 ו- 44 (להלן: "אי התנועה").

לצורך טיפול בתקלה ולאחר חצי שעה, הגיעו לאי התנועה משאית מס' 431 שמספרה 1827113 (להלן: "משאית הגראר"), נהוגה בידי איתן אנדרט טגה ז'ל (להלן: "המנוח").

בכדי לחוץ את משאית ה"וילבו" ולהעמיסה על משאית הגראר, עצר המנוח את משאיתו על אי התנועה אחרי משאית ה"וילבו" לכיוון דרום, יצא ממנה כשהוא לבוש אפוד זהירות, והחל בהעמסת משאית ה"וילבו" כשהוא עומד על אי התנועה בצדם למשאיות.

אותה העת, בשעה 16:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם במשאית מס' 431 (להלן: "משאית האיסוזו") בכביש 3290668 (להלן: "משאית האיסוזו"), בכביש.

תנאי הדרך היו כדלקמן:

א. כביש אספלט סלול, תקין ויבש בכוון נסיעת הנאשם עוקמה קלה לשמאל.

ב. מזג האוויר נאה, ראות תקינה.

- ג. כביש דו מסלולי, שני נתיבי נסיעה בכיוון הנאשם.
- ד. דרך בין עירונית מהירה, מהירות מותרת 110 קמ"ש.
- ה. פס הפרדה מקוטע המוביל אל אי התנועה ועליו סימוני עיני חתול, המפרידים בין שני נתיבי הנסיעה בכיוון נסיעת הנאשם לבין הנתיב לכיוון כבישים 431 ו-44.
- ו. שדה ראייה בכיוון נסיעת הנאשם:
- ניתן להבחן במשאיות ממוקד של 400 מ' לפחות.
- ניתן להבחן באדם העומד על אי התנועה ממוקד של 154 מ' לפחות.
- בגיעו אל אי התנועה, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו אל עבר אי התנועה ופגע עם הדופן הימנית של משאית ה"איסוזו" בדופן השמאלית של שתי המשאיות שעמדו אותה העת על אי התנועה.
- מיד לאחר מכן פגע הנאשם עם חזית צד ימין של משאית ה"איסוזו" בעוצמה במנוח, שעמד אף הוא על אי התנועה. כתוצאה מהפגיעה נהדף המנוון למרכז נתיב ימין ונפגע ממשאית נוספת (להלן: "משאית נוספת") שנסעה בנתיב אותה העת (להלן: "התאונה").
- כתוצאה מהתאונה נקבע מותו של המנוון במקום.
- במעשיו האמורים לעיל, גרם הנאשם בנהיגתו הרשלנית למוות של המנוון.
- אלו פרטי הרשלנות המזוהים לנאשם לחופין /או במצטבר:
- א. לא הבחן במועד במשאיות שעמדו אותה העת על אי התנועה, על אף שנаг מן היישוב היה מבחין בהן.
- ב. לא הבחן במועד בmenoון העומד בצדם למשאיות על אי התנועה, על אף שנаг מן היישוב היה מבחין בו.
- ג. סטה מנתיב נסיעתו אל עבר אי התנועה.
- ד. לא האט ולא בלם על מנת להימנע מפגיעה במשאיות ובmenoון.
- ה. לא נהג את רכבו כפי שנаг מן היישוב, בנסיבות העניין, היה נהוג.

הוראות החיקוק לפיה הנאשם מואשם:

గריםות מוות בנהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.

להלן השתלשלות העניינים:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כתב אישום הוגש ב-16.11.16. התיק היה בטיפולה של כבוד סגנית הנשיאה דאז כבוד השופטת טלי אוסטפולד נאיו, שהנאשם היה מיוצג על ידי הסנ"צ עוז'ד מיכל קפלן, ולאחר מכן באופן פרטני עוז'ד גיספן אבשלום אשר ביקש להשתחרר מהציג בתאריך 18.5.17 ושוב מונה לנאשם עוז'ד מטעם הסנ"צ, עוז'ד יפים וקסלר.

התיק הועבר אליו לשימוש הכוחות ע"פ החלטת כבוד השופטת אוסטפולד נאיו מיום 12.7.17.

הכפירה

בדיוון שהתקיים ביום 12.7.17, מסר הנאשם את תשובתו לאישום באמצעות ב"כ: הנאשם מודה בסעיפים 1, 2, 3, לכתב האישום ובכך כי סטה מהנתיב אך הסטייה הייתה לאחר שפגע במנוח ולא כפי שנכתב בסעיף 7 לכתב האישום.

ב"כ הנאשם טוען כי בסעיף 4, לכתב האישום יש טעות טכנית לגבי המשאית שעמדה מאחורי משאית הולבו. הנאשם כופר כי המנוח עמד באירוע תנועה וגם צמוד למשאית בעת קרות התאונה.

הנאשם כופר בשדה הרайיה וטוען כי המרחקים המצויים בסעיף 6 אינם משקפים את המצב בעת התאונה. הנאשם כופר בסעיף 9, בסעיף 10 א', ב'.

לGBT סעיף 10 ג' - טוען שהסטייה הייתה לאחר הפגיעה.
לGBT סעיף 10 ד' ו- ה' - טוען כי לא היה ניתן להבחין במנוח באופן שניית היה למנוע התאונה.

ב"כ הנאשם הסכים להגשת מסמכים של עדות תביעה 10, 11, 12.

פרשת התביעה

הוגש בהסכמה הצדדים תיק מוצגים (ת/1 - ת/37).

מטעם התביעה העידו לפי הסדר:

עת/1 עמרי צ'בינסקי - בוחן תנועה את"ז שפלה. באמצעותו הוגש המסמכים הבאים: **ת/1** תרשימים התאונה, **ת/2** סקיצת תאונת דרכים, **ת/3** לוח צלומים, **ת/4** דוח פועלות בוחן, **ת/5** דוח בוחן, **ת/6** חוות דעת - התאמת נזקים, **ת/6א** לוח תלמידים, **ת/7** ניסוי שדה ראייה ראשון מיום 31.7.16, **ת/7א'** צלומים ניסוי שדה ראייה, **ת/7ב'** דיסק ניסוי שדה ראייה ראשון (מכלול בתומונות בוחנים, לוחות צלומים, דוח צפיה כביש 6, **ת/8** דוח צפיה - מצלמה בקרה כביש 6, **ת/8א** דיסק סרט תאונה - מצלמה כביש 6, **ת/8ב** צו בית משפט לעניין תפיסת המצלמות מכביש 6, **ת/9** דיסק טכוגרפ משאית הנאשם, **ת/10** מזכר - חישוב מרחק בין המשאית הפוגעת למשאית שנסע לפניה, **ת/11** ניסוי שדה ראייה מיום 6.11.16, **ת/11א** מדידות ניסוי שדה ראייה שני, **ת/11ב** פרטן משאיות משתפות בניסוי שדה ראייה שני, **ת/11ג** ניסוי שדה ראייה - לוח צלומים וידאו ותמונה, **ת/12** מזכר - משאית הגיר לא נהדפה בעת התנגשות בה, **ת/13** מזכר סימון משה בוקר, **ת/14** מזכר סימון איברהים אל אטרש, **ת/15** הודעתה נאשם מיום 31.7.17, **ת/16** הודעתה

נאשם מיום 7.8.16, **ת/17** בבדיקה משאית ע"י נציג מטעם הסניגור- התייחסות הבוחן, **ת/18** מזכיר פניה למד"א מיום 2.8.16 ותוצרים, **ת/19** מזכיר-קיבלת תוכנית תנועה כביש 6 וכן מפת האזור וצלומי האויר, **ת/20** דוח פרטיאירוע - מודיעים.

במסקנותיו **בת/4**, קבע הבוחן כי נהג המשאית אישׂוֹז סטה עם המשאית ימינה על שטח הפרדה המשיך בנסיעה על שטח הפרדה נצמד עם דופן ימנית קדמית לדופן שמאלית האחורי של משאית הגරר ולמשאית הוולבו שהיא במהלך העיטה על הגרר המשיך עם הפגיעה שפsher את דופן שתי המשאיות הדאף והוולבו עם הדופן הימני שלו בדופן השמאלית שלהם ופגע עם חזית צד ימין בהולר רג'ל (מפעיל הגרר) שהיה צמוד לדופן השמאלית של הגרר על שטח הפרדה, המשיך בנסיעה פגע עם חלק עליון של גג תא הנהג צד ימין במראה השמאלית של הוולבו המשיך ופגע במראה השמאלית של הדאף סטה שמאליה חזרה לנטייב הנסיעה המשיך ונעוצר בשול ימין בהמשך הכביש. משאית נוספת שנסעה בנתיב הימני כליל לדروم פגעה בהולר הרgel שכבר היה שכוב על הכביש ונעוצר מצד ימין אחרי שעבירה את משאית האיסוזו.

עת/7 דהרי שלמה - נהג המשאית הנוספת, נסע עם בנו, ראה את המנוח שוכב בנתיב ימני באמצעות הכביש 2 שניות לפני הפגיעה ולא נותרה לו ברורה או לקחת שמאלה או ימינה להתחפן עם המשאית או לעבור מעל המנוח.

עת/4 איבריהם אל אטרש - עד ראייה שנסע לכיוון דרום, סיפר שראה משאית לא גדולה שזגזה ומעט התהפקה יצא ממנה אבק או עשן, משאית זו פגעה בבן אדם . כמו כן הבחן במשאית גדולה שנסעה לפניו וממנה יצא הבן אדם מתחת לגלאלים.

עת/9 ניסים חג'ג' - נהג המשאית הוולבו התקולה סיפר כי בזמן קרונות התאונה ישב לצד הינה על המשאית תוך כדי העלאה לרמפה של משאית הגרר ובזמן הפגיעה עצמה היה כמעט יותר מחצי על הגרר .

עד סיפר כי שמע צפירה ושמע את המנוח אומר מילה שלא זכר אותה במדויק, ראשו היה בחוץ כדי להיות בקשר עין עם המנוח, הסתכל שמאליה הבחן במשאית מגעה שנייה, שתים לפני הפגיעה וכדי לא להיפגע ממנה לקח את ראשו ימינה ליד מושב הנהג .

עד הדגיש כי בעת הרמת המשאית לגרר המנוח היה בשול צמוד אליו והוא או אותו או בקשר עין, ובעת הפגיעה המנוח היה בשטח הפרדה והציבע על כר בתמונה 43.

עת/6 - רס"ב יעקב יעקב - בוחן תנועה מומחה לפענו טכוגרפ, ערך ח"ד פענו והגדלת דיסקט טכוגרפ **ת/27** ע"פ בקשה עת 1/.

בפתח חקירותו הבהיר כי נראה סעיף 16 בחו"ד הוכנס שלא במקום כלל.

עד ערך פענו דיסקט טכוגרפ שהוצע ממשאית האיסוזו בתאריך 31.7.16 מס' 2416 דגם קינצלה 24759675 אשר כיל בתאריך 12.4.15 .

עד הגיע למסקנה כי מהירות שנרשמה עבר לתאונה הייתה 74.5 Km"ש וזאת בעת האצה של המשאית, ומכאן שניג המשאית לא בלם ולא האט לפני ההתנגשות.

עת/ 3 רפ"ק צביקה מוזס - קצין בוחנים מרכז, הגיע לזרת התאונה. ערך דוח פעולה **ת/23**, דיסק תמונה **23א**, חומר ד פענוח טכוגרפ **ת/24**, דיסק טכוגרפ המשאית הנוספת (וילבו) **ת/25**, המרת סרטון מצלמת כביש 6 **ת/26**.

העד פענח את הטכוגרפ של המשאית הנוספת, מסקנותיו בחו"ד כי בהשוויה לרישומי דיסקית האיסוזו ניתן לראות התאמת ברישומי שתי המשאיות אשר עברו אותו מסלול נסיעה באותו עומס תנועה ב-20 הדקות שקדמו לתאונה.

העד קבע כי מהירות המשאית הנוספת עובר לפגיעה הייתה כ-90 קמ"ש.

העד העיר כי עובר לפגיעה בגין המנוח נהג המשאית הנוספת ניסה לבلوم וניתן לראות זאת בנפילת מחת קצרה עד לרישום הרטט לקו מהירות 80 קמ"ש.

העד הוסיף כי הדיסקה לא נלקחה במקום עקב טעות והובאה על ידי הנהג יומ למחירת.

העד נתן הסבר מדוע סרטון כביש 6 לא נשלח למעבדה של משטרת או מומחה בתחום כדי להגדיל את הסרטון ולראות דברים נוספים.

העד שולל את האפשרות שהמשאית הנוספת פגעה בהולך الرجل בעודו על الرجلים מספר נימוקים:

1. הרקמה בת/3 תמונה 41, 42 מעידה שהולך الرجل התעורר מתחת המשאית הנוספת, כי משאית

האיסוזו היא זו שנקשרה חד משמעות לפגיעה בהולך الرجل בעודו על الرجلים.

2. לא נמצא ממצא ראייתי בחזית המשאית הנוספת.

3. על פי סרטון כביש 6, משאית האיסוזו פגעה במשאיות שעומדות הצד הדרק ובהולך الرجل, אח"כ נעוצרת וرك אחרி מספר שניות מגיעה המשאית הנוספת אשר דורשת את גופת המנוח. העד הבahir כי בסרטון לא רואים את הפגיעה במנוח אלא את מסלול הנסעה של המשאית האיסוזו הפוגעת שפטאות סטה פנינה חדה שמאליה . הפגיעה מתרחשת בפחות מחצי שנייה ובתוך הזמן זהה הייתה פגעה בהולך الرجل, את תגובת הנהג רואים רק לאחר הפגעה .

4. כתמי הדם והשפירות הדם שנמצאו בחזית המשאית האיסוזו מעידים חד משמעות בפגיעה במנוח בהיותו על الرجلים בעמידה. בנויגוד למשאית הנוספת שכלי חזיתה נקייה לחלווטין מפגיעות.

פרשת ההגנה

הנאשם בחר להעיד ומספר כי באותו יום עבד בצפון ברמת ישע, חזר מכיוון צפון לדרום, עמד בפרק במלחף נחשונים בעיר 40 דקוט, כשהפרק השחרר התחליל בנסיעה אחרי משאית, ראה בן אדם מתעסק עם רצועות של אותו כשלפה המשאית הוא היה על הנटיב שלו והתאונה קرتה בשניות. הנאשם סיפר כי קודם פגע בהולך רגל ולאחר מכן סטה עם האוטו לכיוון המשאיות כי היו עוד רכבים מצד שמאל (עמ' 89 ש' 12-13).

עמוד 5

הນמקה החלטה

ראשית אנמך ההחלטה בעמ' 133 ל פרוטוקול מיום 25.9.19 שלא נעתרתי לשאלת ב"כ המאשימה למומחה :

"**אז אנו מסכימים שעד שנייה שתים לפני התאונה המנוח נמצא בתחום השול, אנו חולקים מה קורה בשנייה שתים אלה נכון?"**

לא נעתרתי לשאלת כי היה בה כדי להטעות את העד, העד כלל לא הסכים כי עוד שנייה שתים לפני התאונה המנוח נמצא בתחום השול.

לגוף של עניין : העד ערך ח"ד נ/1 , בהסתמך על כתוב אישום, תיק משטרת, פרוטוקול בית משפט, ביקור ב מגש המשטרה בתאריך 8.10.17, צילום רכב הנאשם, וחוברת "חקירות תאונת דרכים" דו"ח בוחן- אופן העריכה.

המומחה הגיע למסקנות, כי התאונה בלתי נמנעת ומהnimוקים הבאים:

- מסקנות הבוחן נתמכות על פי עדויות העדים ולא על פי ממצאים האובייקטיבים אשר נאספו בשטח, ולא ניסה לבדוק האם קיימת אפשרות נוספת על פי ממצאי הזרה .

- הבוחן לא קבע אם המנוח היה זקור או כפוף , אלא בהסתמך על עדותו של **עת/3** קבע כי המנוח נפגע בהיותו על רגליו בעמידה .

- הבוחן לא ניתח את הכוחות הפיזיים שפעלו על מנת להגיע למנגנון התאונה.

בניגוד לקביעת הבוחן טוען המומחה כי לא יתכן שהמנוח נפגע על שול במרחק של 50 ס"מ מDOWN הגרר ומשם הוועף לפנים ושמאלת לנטייב בהסתה של כ- 3 מטר כי לא היה כל ווקטור של כוח פיזיקלי שפועל בכיוון זה. לטענת המומחה גופת המנוח הייתה יכולה להגיע לשם רק במצב של פגיעה על גבי הנטייב .

- במקום התאונה הנטענת על ידי הבוחן לא נמצא כל סימן של דם או רקמות וגם לא על DOWN הגרר כפי שהבוחן קובע . על פי הזרה על הכassis בנטיב הימני ובמרכזו ובמרחק של 14 מטר לפנים נמצאו סימני רקמה, שהייתה יכולה להגיע לשם רק במצב של פגיעה על גבי הנטייב .

- הנאשם נסע במרחק של כ- 40 מטר מרכיב משא שנסע לפניו ומרחק הבלימה של רכבו גדול ממרחק זה, אך לא יכול מנוע את התאונה.

- המנוח ביצע את העבודה בגרר במקום מסוכן וקרוב יותר לציר התנועה של כלי הרכב ולא ניתן היה לצפות מראש כי

הולך רגל יימצא על נתיב הנסעה בכביש 6, לו היה פונה לקבالت עזרה מכביש 6 וסימון בטיחותי התאונה הייתה נמנעת. המומחה טוען כי בגופת המנוח נמצא סמים.

המומחה טוען למחדלים וכשלים בחקירה בכך שהבחן לא ביצע שחרור עם נהג משאית הולבו מתא הנהג על מנת לבדוק אם ניתן לראות את הולך הרגל מהמקום בו היה.

בנוסף, משאית האיסוזו לא נשמרה כפי ש摹וצג משפטית חיב להישמר, ולא הוצגו 2 המשאיות המעורבות.

דין והכרעה

אין מחלוקת בזמן, במקום, בהיגנה, בהימצאותם של משאית הגירר והולבו על אי התנועה (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 17-20), בסטייה הנאים תחילת ימינה ולאחר מכן שמאליה (ע' 89 ש' 12-13, וע' 135 ש' 12-12), בפגיעה במשאית הגירר ובולבו שהייתה מעלייה ובפגיעה במנוח (ע' 87 ש' 1, ע' 89 ש' 12 ופרוטוקול מיום 25/9/19 ע' 130 ש' 22-30). אין אף מחלוקת כי הנאשם לא בלם (ע' 114 ש' 21-26, ע' 137 ש' 22-25).

המחלוקה העיקרית הינה מיקומו של המנוח בעת הפגיעה בו עבר לתאונה.

כך סיכם המומחה בחקירהו את המחלוקת:

"ש. בעצם איזה מה שאנו חלוקים לגבי מאחר ואדוני אישר את גרסת התביעה, אנו נשארנו חלוקים לשאלת עמידת המנוח עובר לתאונה נכון?"

ת. כן." (ע' 131 ש' 32-33, ע' 132 ש' 1).

ב"כ הנאשם בסיכון חזר גם הוסיף מספר טיעונים לגדר המחלוקת:

עובדות כתוב אישום אין תואמות את עדויות של העדים הניטרליים בכל הנוגע למיקום המנוח בעת ההתרגשות, לא נסתרו המסקנות המדיעות ומקצועיות של המומחה מטעם ההגנה, ניתוק הקשר הסיבתי המשפט בקשר שלא נבחנה גרסת הנאשם שהמנוח הגיע אל הכביש וגרם לנายน לאבד שליטה ולפגוע במנוח על נתיב הנסעה, מחדלי חקירה חמורים אשר קיימו זכותו של הנאשם להtagון.

תרחיש התאונה על פי הבדיקה

הבחן קבע כי לפי כל הבדיקות שנערכו והאמת הנזקים, משאית האיסוזו בה נהג הנאשם נסעה מציגן לדרום, עלתה על שטח הפרדה המסומן עם חלקה הימני, השתקפשה במשאית הגירר שבאותה עת הנהג שלה העmis את משאית הולבו התקולה, דופן ימין של משאית האיסוזו שפשפה את דופן שמאל של משאית הגירר והולבו, הנאשם פגע בהולך רגל שעמד בשול צמוד למשאית ולאחר מכן עצר בשול ימין ומשאית נספת שעברה במקום פגעה שוב בהולך הרגל

שהיה מוטל על הכביש.

".. משאית שנסעה בכביש 6 כליל מצפון לדרום, במלחף נשרים נסעה בנתיב ימני, עלתה על שטח הפרדה מסומן עם החלק הימני שלו, השתפסה במשאית גורר שבאותה עת הנגging של הגורר העמיס משאית נוספת נסافت שהייתה תקועה, השתפסה עליה, דופן ימנית שם דופן שמאלית של המשאיות. פגע בהולך הרגל, לאחר מכן עצר בשול ימין. לאחר מכן מכון משאית נוספת שעבירה במקום פגעהשוב בהולך הרגל שהוא מוטל על הכביש. הולך הרגל היה בסמוך למשאיות שטיםנתי ב' וג', צמוד לדופן השמאלית, על פי הצבעה של עד ראייה, איפה שרשמתה אזהר הפגיעה בהולך הרגל, לאחר מכן המשאית המשיכה ועצרה במקום שמופיע כא' בתרשים, הולך הרגל שהוא כבר מוטל על הכביש לאחר הפגיעה נדרששוב על ידי משאית נוספת שעבר בנתיב." (ע' 11, ש' 24-29, ע' 12 ש' 4-1).

תרחיש התאונה על פי המומחה

המומחה טען כי הולך הרגל היה בתוך נתיב נסיעתו של הנאשם, הנאשם סטה ימינה כדי להימנע בפגיעה בהולך רגל (ע' 89 ש' 12-14) ואחריו זה פגע בו בהיותו בנתיב הנסעה והטיח אותו קדימה במקום שעט/7 אמר שראה אותו באמצעות נתיב הנסעה.

"אני טוען שהנאשם סטה מהמשאית שלו כתוצאה לכך שראה את הולך הרגל עומד בתחום הנתיב הנסעה..."

"אני אומר בשונה מחוות דעת הבוחן שהמנוח היה בתחום נתיב הנסעה הימני ולא צמוד לנגרר לטענת המשטרה, הנאשם סטה ימינה כדי להימנע מפגיעה במונוח ואחריו זה פגע בו בהיותו בנתיב הנסעה והטיח אותו קדימה במקום שעט תביעה מס' 7 אמר שראה אותו באמצעות נתיב הנסעה" (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 134 ש' 1-10).

לאחר שבחןתי את הראיות שהובאו לפני והתרשמתי מעדותם של עדי התביעה ועדי ההגנה שוכנעתי מעל כל ספק סביר שהנאשם אחראי לגורימת התאונה מהניסיוקים שאפרט להלן:

מקום משאיות הגורר והולבו

אין מחלוקת כי המשאיות הגורר והולבו היו במצב סטטי בשטח הפרדה ולא הוזזו (פרוטוקול מיום 21.1.18 ע' 100 ש' 1-8, ופרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 20-17).

הבחן תיאר והציג על הסקיצה את מקום עמידת המשאיות הגורר והולבו על איהתנווה, באופן אלכסוני כאשר הקצההשמאלי הקדמי של הגורר נמצא 30 ס"מ בתחום השטח הפרדה והחלק האחורי שמאלית נמצא 1.20 מטר בתחום השטח הפרדה.

"**מקום המשאית בעת התאונה הוא כמקום המופיע בתרשים ובתמונה.**" (ע' 27, ש' 8-10).

מעיוון בתמונה **T/3** ניתן לראות כי אכן משאית הגורר והולבו היו כולם בתחום שטח הפרדה.

הנאשם אף מאשר כי המשאיות היו בתחום המפרץ (ראה **ת/15** ופרוטוקול מיום 21.1.18 ע' 100 ש'

8-1).

על כן קובעת עובדתיות כי משאית הגורר והוולבו היו במצב סטטי בשטח ההפרדה כפי שמופיע
בתרשים **ת/1**.

שדה ראייה

הבחן קבע כי על פי שדה ראייה טופוגרפי ללא כלי רכב נוספים, לא נמצאה בעיה או מגבלה של שדה ראייה, וזאת לראות את משאית הגורר עם המשאית עליה מרחק של 444 מ' ובהולך רגל עם אפוד צהיר משמאלי למשאית ניתן להבחן מרחק של 284 מ'.

על פי ניתוח מצלמות בקרה כביש 6, ניסוי שדה ראייה במקום התאונה מיום 6.11.16 קבע הבחן כי משאית נסעת לפניו משאית האיסוזו ובמצב זה שדה הראייה עבר המשאית העומדת מימין על שטח ההפרדה עדין נשר גובה ונראית מרחק של 400 מ' משמאלי למשאית הנסעתה לפניה וזאת בשל תוואי הכביש הנמצא בעיקול שמאלה.

המשאית נעלה מטעם מעין הנג המשאית האיסוזו למרחק קצר של 86 מ' בהתקרב לעבר המשאיות בשטח ההפרדה ולאחר מכן, מרחק של 154 מ' נראית שוב עדין משמאלי למשאית הנסעתה לפניה, וכן נראה כבר הולך الرجل הצמוד לדופן השמאלית. מרחק של 100 מ' המשאית העומדת על שטח ההפרדה נראה מימין למשאית הנסעתה לפניה פעמי ראשונה עד אשר נגלית כולה לעין הנג מרחק של 63 מ' כאשר המשאית חולפת את הולך الرجل.

הבחן קבע כי במציאות הזמן והמרחק שבין המשאית המתקרבת למשאיות בשטח ההפרדה נמצא זמן של כ- 1.8 שני ולפי מהירות המשאית עובר לתאונה על פי פענוח טכוגרפ, נמצא שהמרחק בין משאית האיסוזו והמשאית שנסעה לפניה הוא כ 39 מ'.

מ **ת/7 ב', ת/8 א'**, עולה כי המשאית שנסעה לפניה המשאית האיסוזו נסעת בנסיעה רגילה מלכתחילה לסתות או לפגע, לעומת המשאית האיסוזו שפוגעה במשאיות ובהולך الرجل וסתמה שמאלה.

"רכבים שעוברים ועדין רואים את המשאיות, עם איזה נצנץ שעובד לכארה, לא רואים התנהלות ליד המשאית כי זה רחוק מאד לא רואים, oczywiście ראיינו פגיעה של המשאית וסתיה שמאליה של הנתיב. אנחנו רואים משאית שנסעת לפניה המשאית הפוגעת, לא קורה כלום והמשאית הפוגעת פוגעת וסתה שמאליה." (ע' 19, ש' 24-27).

"....כמו כן, לפני הפגיעה במשאיות נסעת משאית נוספת לפני המשאית הפוגעת באותו נתיב נסיעה, כאשר המשאית נמצאת כ- 2 שניות לפיה, עוברת את המשאיות הנמצאות מימין בעמידה וממשיכות בנסיעה רציפה בכביש, כי היא לא סיטה שמאליה, משמע המשאיות העומדות אין עומדות בנתיב הנסיעה ואין מפריעות לכלי הרכב הנוסעים בנתיב הימני, גם רגע לפני הפגיעה הולך الرجل. עד להתגשות הנזקית שרואים את הסטייה שמאליה של האיסוזו לא רואים שינוי בתנועת המשאית האיסוזו, היא שומרת על מסלול תנועה ללא שינוי עד להתגשות. לא ניתן להבחין בסטייה של האיסוזו מרחוק, לשטח ההפרדה, ניתן להבחין בבירור בסטייה לאחר התגשות". לא ניתן להבחין בסטייה של האיסוזו מרחוק, לשטח ההפרדה, ניתן להבחין בבירור בסטייה לאחר התגשות.

התגשות שמאלה. לא נסע רכב שמאל לאיסוזו או בקרבו סמוך לפגיעה במשאית העומדת היכול לגרום לו לסתיה ימינה לעברם. כלומר אין רכב שנסע משמאל וגורם לא לסתיה?" (ע' 21, ש' 27-17).

המשאית שנסעה בנתיב הימני לפניה משאית האיסוזו לא נדרשה לסתות ממסלול נסיעתה כך שהמשאיות העומדות בשטח הפרדה לא היו מכשול בנתיב הנסיעה, כמו כן משאית זו לא היוותה גורם או מגבלת שדה ראייה לפנים לנוגה האיסוזו כפונקציה לשמרית הרוח של נהג משאית האיסוזו ממשאית זו, ואינה מהוות גורם בהתרחשות התאונה.

טענת ההגנה כי הנאשם סטה ימינה כדי למנוע פגיעה ברכבים מצד שמאל אולם הבוחן שולグ גרסת הנאשם כי היו רכבים מצד שמאל.

"רainedו בסרטון שלא היו רכבים מצד שמאל בעת המגע." (ע' 27, ש' 5).

כמו כן הסביר הבוחן כי בת/8 רואים שבזמן האימפקט אין רכבים ממשאל למשאית הפוגעת (ע' 21, ש' 28).

"לא נסע רכב שמאל. לאחר עצירת המשאית הפוגעת מצד ימין, מוגעה משאית נוספת אשר מעטה (כך נרשם במקור, הבהרה שלי מ.כ) וועוצרת על נתיב הנסיעה לאחר מכן עוברת את המשאית הפוגעת וועוצרת לפניה ימינו. אלו המסקנות מדויק הczpifah." (ע' 22, ש' 3-1).

ומכאן מසיק הבוחן כי לא הייתה כל סיבה לסתיה משאית האיסוזו לכיוון הגירר ומשאית הוולבו.

במהלך עדותם אישרו המומחה והנאשם כי אין אחזקה לטענותם בעובדות שהיו רכבים מצד שמאל:

"... אני לא אמרתי חד משמעית שאין כי רכב בנתיב השמאלי, אבל הוא שקל בין סטייה שמאלית לסתיה ימינה במצב חירום, שיקול הדעת שלו אמר לו לסתות ימינה. לא אמרתי כעובדת שהיא או לא היו." (ע' 136 ש' 31-33, עמ' 137 ש' 2-1)

גם הנאשם מאשר שאין רכבים מצד שמאל (פרוטוקול מיום 21.1.18 ע' 98 ש' 12-6, וע' 99 ש' 21-20).

לסיכום מסקנת הבוחן مستמכת על סרטון כביש 6 שמתעד את מצב התנועה כפי שהיא בעת התאונה

הנני דוחה את טענת ההגנה שהיא רכבים מצד שמאל ומקבלת קביעתו של הבוחן הנתמכת בтиיעוד הזירה בעת התאונה וקובעת כי המשאית שנסעה לפני האיסוזו לא גרמה להפרעה או מכשול וכי הנאשם סטה ימינה כי היו רכבים מצד שמאל שגרמו לו לסתות ימינה.

מקום הולך الرجل בעת הפגיעה של משאית האיסוזו

כאמור לעיל המחלוקת העיקרית הינה מיקומו של הולך רגל בעת הפגיעה של משאית האיסוזו.

הבוחן :

הבחן קבע כי המנווח עמד בשטח הפרדה בעת הפגיעה על פי התאמת הנזקים ועדותו של עת/9 שבעת הפגיעה יש במושב הנגה בוולבו על משאית הגורר והצביע כי הולך الرجل היה בעת הפגיעה משמאלי למשאית הגורר בתוך השטח המסומן.

הבחן הסביר כיצד קבע מיקומו של הולך الرجل בעת שנפגע ע"י האיסוזו.

"תמונה 17 זה מיקום הפגיעה בהולך الرجل ביחס לשטח הפרדה המסומן, משאית הגורר, המשאית שעל הגורר והמשאית הפוגעת זה על פי הנזק במשאית הפוגעת ובהתאם להצבעה, איזור מיקום הולך الرجل זה גם בהתאם להצבעה, וגם הנזק בחזית המשאית והמגע שלה עם המשאיות שבשתח הפרדה... "(ע' 17 ש' 25-27, ע' 18 ש' 2-1).

כמו כן, קבע הבחן כי הנזקים בחזית צד ימין של האיסוזו מצביים על כך שהולך الرجل היה בעמידה בעת הפגיעה בו גובה מרכז הנזק 1.45 מהקרקע.

הבחן קבע כי נקודת הפגיעה בהולך الرجل היא צמוד לדופן הגורר על גבי שטח הפרדה (ע' 33, ש' 27-25, ש' 2-1):

"שמיקום הולך الرجل נקבע על פי הצבעת עד הראייה, על פי הנזקים ואין מקום אחר שיכל היה לעמוד שם לא כן הפגיעה במשאית הייתה במקום אחר." (ע' 33, ש' 27-25).

"על פי מיקום הנזקים, מידות הנזקים, גובה הנזקים ושל שלושת הרכבים המעורבים, ובהתיחס גם על סמן הצבעת עד הראייה שמחזקת את הראיות למיקום הולך الرجل. שאם לא כן הנזקים היו אחרים ובמקום אחר." (ע' 18, ש' 19-17).

הבחן קבע על פי ת/6, כי הולך רجل היה בזמן הפגיעה בין משטח הטענה של משאית הגורר לקו נתיב הנסיעה בתוך שטח הפרדה :

"עמד בין המשטח הטענה של משאית הגורר, לקו נתיב הנסיעה בתוך שטח הפרדה. על פי התאמת הנזקים ועל פי הנזקים עצמו והצבעת עד הראייה. אני מסמן בעיגול על התמונה. הנזקים מפורטים בחווות הדעת." (ע' 18, ש' 11-9).

התאמת הנזקים:

הבחן ביצע התאמת נזקים והגיע למסקנה כי יש התאמת בהתגשות דופן ימין של משאית האיסוזו לאורכה בדופן שמאל של משאית הוולבו והגורר.

הבחן קבע כי משאית האיסוזו הייתה בעת הפגיעה בתואמת הגורר ווולבו 1.2 מ' בתוך שטח הפרדה המסומן- 815. משאית האיסוזו פגעה קודם לכן בתואמת הגורר ווולבו, תחילת הפגיעה 4.7 מ' מחלוקת האחורי של משאית הוולבו הייתה על הגורר ו 4.7 מ' מקצתה הרמפה של הגורר לפני שפגע בהולך الرجل. אורכה של משאית הוולבו 10 מטר ואורכה של משאית הגורר 13.5 מטר.

על פי התאמת הנזקים קבע הבחן שהפגיעה במשאיות היו טרם הפגעה בהולן الرجل :

"על פי התאמת הנזקים אני קובע שהפגיעה במשאיות היו טרם הפגעה בהולן الرجل. טרם הייתה השתפסות. ... "תחילת ההשתפסות במשאית הייתה טרם הפגעה בהולן الرجل." (ע' 16 ש' 21-20, ו-ש' 27).

הבחן הציג דוח צלומים **ת/3**, תיעוד הפגיאות בדופן השמאלית של הגירר והngrר, הבחן סיפר כי השפושוף היה טרי והראה תיעוד השפושופים בחיריצים של המשאית הנפגעת והרתםאה הקרוועה (ע' 13, ש' 12-11).

הבחן הסביר כי הבדל בצלבים בפרופיל, "**מעיד על נזק טרי**" (ע' 15, ש' 11).

"**השפושוף טרי, מתחילה מהחלק האחורי של המשאית שהייתה על הגירר**" (ע' 13, ש' 5).

"במהשך לתיעוד הנזקים, בדופן המשאית הנפגעת יש שפושופים בחיריצים של המשאית הנפגעת, יש רתמה שנקרעה כתוצאה מהתאונה (תמונה 8)." (ע' 13, ש' 12-11).

"...תיעוד הפגיאות בדופן השמאלית שנמצאת על הגירר ובמשאית הגירר, אנחנו רואים בתמונה 6 את השפושופים בדופן השמאלית של המשאית שהייתה על הגירר, המשאית הנגררת." (ע' 13, ש' 3-1).

"**יש אוזן שנגירה כתוצאה מהפגיעה.**" (ע' 13, ש' 24).

"המראה השמאלית העליונה של המשאית הנגררת, שנתלהה ממוקמה." (ע' 13, ש' 26).

"זה לפני הפגעה בהולן الرجل." (ע' 13, ש' 7-5).

"זה לפני הפגעה הולן الرجل, מצפון." (ע' 13, ש' 14).

הבחן הסביר כי על פי **ת/6 ות/6א** משאית האיסוזו הייתה 1.2 מטר בתוך השטח המסומן בעת המגע, הכוונה שבעת הפגעה היא כבר סטה לשטח ההפרדה.

"בתמונה 1, על פי הנזקים בשלושת כלי הרכב, האיסוזו פגע עם הדופן הימנית בדופן השמאלית במשאית הגירר ובמשאית שהייתה עלייה, בהתיחס לשטח ההפרדה שמסומן בעת המגע, המשאית הייתה 1.2 מטר בתוך שטח המסומן בעת המגע. הכוונה שבעת הפגעה היא כבר סטה לשטח ההפרדה שם לא כן לא הייתה מתרחשת הפגעה. מבט מצפון לדרום." (ע' 16, ש' 16-12).

הבחן מסביר את הנזקים במשאית איסוזו ובמשאיות שנפגעו מהתאונה:

"**בהתחלת הנזק בדופן הימנית הקדמית של האיסוזו ושפושופים בכנף ולאורך הדופן הימנית שלה, שם כבר כתוצאה מהפגעה במשאיות שהו לצד.**" (ע' 14, ש' 27-26).

"**שפושופים ושריטות לאורך הדופן הימנית של המשאית הפוגעת מהחלק הקדמי כלפי החלק האחורי.**" (ע' 15, ש' 6-5).

"המשך של הנזק, בתמונה 36 יש מעיצה קלה, ברזל פרופיל תומך שנמצא בדופן הימני... יש חוט קרווע זה מהמשאית שהייתה על הגראר." (ע' 15 ש' 8-9, ו-ש' 15).

"התקרחות המשאית לאורך דופן המשאית, הגראר והמשאית הנגררת, התקדמות המשאית הפוגעת, עד לאזור הפגעה בהולך הרגל." (ע' 17, ש' 7-6).

"הטבעת פרופיל המרਆה השמאלית של הוולבו הנגררת, החלק העליון צד ימין של גג תא הנגה. שהזוויע והמרਆה עצמה נטלשו בעת המגע, נשברו. השאיירה הטבעה של המרਆה על גג צד ימין, זה מרਆה כמה hei קרובות המשאית הפוגעת לשטח ההפרדה. תמונה 13 זו התאמת מלאה של גג צד ימין של המשאית הפוגעת." (ע' 17, ש' 13-17).

בารגד כלים של האיסוזו נמצאו חלקים מהוולבו שהיה על הגראר. (ע' 17 ש' 20-23, ע' 10 ש' 5-1).

הבחן קבע כי הנזק בחזית צד ימין של האיסוזו נגרם כתוצאה מפגיעה בהולך הרגל.

הבחן תיאר את הנזקים, חזית צד ימין, איזור הפנס ומעליו - מהפגיעה במנווח, ודופן ימין כתוצאה מהשתפשות עם דופן שמאל של הגראר והנגרר :

"חזית המשאית הפוגעת מבט לנזק לחזית צד ימין וכתמי דם על מכסה המנוע.." (ע' 14, ש' 19-20).

הבחן מצין כי המרחק מצד ימין של המשאית ומרכז הפגיעה בהולך הרגל הוא 0.5 מטר מדופן ימין לגובה 1.45 מטר מקרקע(ע' 26, ש' 28):

"0.5 מטר מדופן ימין לגובה 1.45 מטר מקרקע." (ע' 27, ש' 2).

"הפגיעה בהולך הרגל." (ע' 14, ש' 22).

"איזור הפגיעה המרכזי של הולך הרגל והכתמים כתמי דם." (ע' 14, ש' 24).

"הנזק של המשאית הפוגעת בחזית צד ימין זה כתוצאה מהפגיעה בהולך הרגל ולא כתוצאה מהפגיעה בגרר או במשאית שעליו, ממחיש את ההיצמדות של האיסוזו לגרר והצבעה שלו. מתייחס לموقع של המשאית בשטח ההפרדה ולמקום הפגיעה." (ע' 18, ש' 4-7).

הבחן שולל גרסת נאשם כי פגע במנווח עם המרਆה, כי לפי הנזקים פגע עם חזית צד ימין של הרכב (ע' 26, ש' 13-16).

הבחן שולל גרסת הנאשם שתווען כי סטה מהנתיב רק אחרי שפגע במנווח (ע' 27 , ש' 15-12).

"על פי הממצאים הנזקים בכלי הרכב, עד הראיה, והחומר שהוצג לבית המשפט, הפגיעה במשאית אירעה טרם הפגיעה בהולך הרגל ובמהלכה נפגע הולך הרגל, גם אחרי הפגיעה בהולך הרגל המשיך להיות מגע בין המשאית למשאיות העומדות. מסקנות מכל החוקרים מפורטות בדוח הבחן." (ע' 27, ש' 12-15).

הבחן שולג רשות נאשם כי המנוח עמד מחוץ לאי התנועה ומפנה לת/5:

"על פי הנזקים, התאמת הנזקים, מיקום כלי הרכב, הראיות, הצבעת עד הראה, הנזקים הם כפי שתיארתי אותם ואם הולך الرجل היה לכיוון מרכז הכביש או שמעלה (כך רשם במקור, הבהרה של מ.כ.) מקו ההפרדה הנזקים במשאית היו במקום אחר." (ע' 26, ש' 21-19).

הבחן בוחן את גרסת הנאשם כי הולך الرجل היה במרכז נתיב והסביר כי אם הולך الرجل היה במרכז הנתיב הנזק במשאית האיסוזו היה לכיוון חזית צד שמאל:

"... במידה והגע היה כפי שאנו מתרים ו홀ך الرجل היה מעבר לקו לכיוון מרכז הנתיב הימני, הנזק במשאית היה אמרור להיות יותר לכיוון חזית צד שמאל. ובאם המשאית לא הייתה בגע עם המשאית שעומדות והנזק בחזית צד ימין אז לא היה מגע בין המשאיות." (ע' 26, ש' 23-27).

הבחן הוסיף כי הנאשם הצבע על מקום המנוח תחילה על קו ההפרדה ולאחר מכן על נתיב הנסיעה.

"זה קשור לשאלת 17 בעדות הראיתי לו תמונה, הוא התבקש לסמן לדבריו איפה היה הולך الرجل לגרסתו. תחילה סימן על קו ההפרדה הלבן, ולאחר מכן סימן נקודה נוספת נסotta על נתיב הנסיעה הימני בסמוך לו." (ע' 25, ש' 27-25).

המומחה:

חולק על מסקנות הבחן בנוגע להתאמת הנזקים אולם ציין כי לא יכול לשלוות אותם, כי לטענתו התביעה מעילימה ממנה את המשאיות.

כלומר, המומחה לאertia הענין להתאמת הנזקים שערך הבחן, למסקנותו או למסקנות הבחן בעניין זה ולא למשאית האיסוזו גם למצוותו הנוכחי בוגרשו ולא מוסר תיזה אחרת המסבירה לשיטתו מאי נובעת הפגיעה בחזית צד ימין של משאית האיסוזו.

"אני לא יכול לשלוות את ההתאמות של הבחן כאשר התביעה מעילימה ממנה את המשאית המקורית ואת המשאית השנייה, אני לא יכול לעשות ההתאמת נזקים יש מאין. אני לא מסוגל

לאשׁ ולא מסוגל לשלוות. העלימו ממי את המזג המשפטי כי חשוב שיכלתי ללמידה ממנה ההתאמת נזקים" (פרוטוקול מיום 10.6.19 ע' 131, ש' 8-10).

טענתו היחידה של המומחה בעניין הנזקים הינה כי נקבע שהנזק ברכב הנאשם מצבע על מגע עם הולך الرجل נמצא במרחק 50 ס"מ מהדופן הימנית ובגובה של 1.45 מטר מהקרקע, ואולם הבחן לא קבע אם המנוח היה זקופה או כפופה (ע' 37, ש' 13), אלא על פי קביעתו של עת/3 קבע כי המנוח נפגע בהיותו על רגליו במידה (ע' 80, ש' 9).

אין בידי לקבל טענות המומחה מהנימוקים הבאים:

מבחן הראיות עולה כי הבחן הסתר על בדיקה שער קצין הבחנים **עת/3** וכפי שופיע בתמונה 8 כמו כן ניתן למצוא חיזוק לקביעתו של הבחן בעדותו של הנאשם, שראה בן אדם שהתעסק עם הרצעות :

"**נסעתי אחורי משאית אז רأיתי את הבן אדם מתעסק עם הרצעות של האוטו, ..."** (ע' 86, ש' 17-16).

וכן בעדותו של **עת/9**, שמסר כי הולך الرجل היה זקוף :

"**עמד זקוף, הסתכל עליי, אני עליי, הוא עם השולט אלחוטי ומכוון אותו. הוא מדבר איתי אנחנו בקשר עין, קת הגה שמאל, הגה ימינה, יש"** (ע' 71, ש' 18-17).

עדות עת/9 :

לגביו עדותו של **עת/9** טוען המומחה כי הוא לא ראה את התאוננה ומןפה לעדותו :

"**ראיתי משאית מגיעה וזרקתי את עצמי ימינה. עניין של שניות. תלוי בנסיבות של המשאית, זה עניין של שנייה שתאים"** (ע' 67 ש' 16, ע' 68 ש' 29, ע' 69 ש' 4).

עת/9 הצביע בת' 3, תמונה 43-44, על המקום בו עמד המנוח, ומספר כי הוא ישב במשאית והסתכל עליי, המנוח עמד לשמאלו והוא בקשר עין אליו, לפק 7 דקות מרגע שעלה לגרר, נשמעה צפירה ומנוון אמר מילה, "וואו" אמר" העד הסתכל שמאלה ראה משאית מגיעה ופגעה במראה שלו, והוא הכנס את ראשו שלא יפגע. המשאית האיסוזו פגעה במשאית הוולבו והגרר, נכנסה בעוצמה והמשיכה, הבהיר היה למטה והמשאית לקחה אותו (ע' 65, ש' 4-10).

"**הוא עמד מולו על מנת לרתום אותו ולהעלות אותו לגרר ולקחת אותו... תוך כדי שהוא מכון אותו לעלות לרמפה, אני יושב לצד ההגה והוא מכון אותו, הגיעו משאית מצד שמאל, נכנסה בשתי המשאיות ולקחה אותו.."** (ע' 64, ש' 19-17).

העד הסביר כי לפק את ראשו ימינה ליד מושב הנהג כדי למנוע פגעה בו, כי ראשו היה בחוץ בעט שהיה בקשר עין עם המנוח. (ע' 65, ש' 10-9).

העד מסר כי הפגיעה הייתה בדופן שמאלית של המשאית לפני תא הנהג כשהוא ליווה אותו עם המבט. (עמ' 67 ש' 30-31 ועמ' 68, ש' 3-4).

העד לא ראה את הפגיעה אך הרגיש את המכקה (ע' 68 ש' 30, וע' 69 ש' 4).

לפי העד הולך רجل היה על שטח הפרדה (ע' 70 ש' 12-11).

העד מסר תיאור מפורט של אופן בו עמד הולך الرجل (ע' 71 ש' 18-17).
תיאורו של העד מעיד על הקשר המילולי והויזואלי עם הולך الرجل עד לפגיעה (ע' 70 ש' 10-8).
בהתגובה סיפר העד את הרגע שהוא נכנס את ראשו בתוך המשאית ושמע את המילים האחרונות של
הולך الرجل "וואו, אמא".

עת/9 תיאר פעולה אינסטינקטיבית של זריקת עצמו ימינה מול סכנה ממשית ומידית.

העובדה כי העד נכנס את ראשו פנימה ולא ראה את הולך الرجل אלפיות שנייה אין בה כדי להעיד
שהולך الرجل באלפיות שנייה קפץ לאמצע הנטייה (ע' 70, ש' 10-8).
בשים לב לעדות **עת/9**:

"ברגע **שמעתי את הצפירה ואת המשאית מגעה לכיוונו, הזמתי את הראש, כששמעתי את המכ[ה](#)
הרמתי את עצמי לראות מה קורה וראיתי שהמשאית הפוגעת ממשיכה אליו עד שנעצרה. באה
משאית אחרת ועלתה על הגופה" (ע' 68, ש' 18-16).**

עת/9 הוא עד ניטרלי עדותו שפכה אוור להתרחשות התאונה קודם הפגיעה במשאית הגיר והוולבו ולאחר מכן בהולך
הrangle, עדותו הייתה אחרתית, תקינה ולא קרסה בחקירה ומצארתי אותה מהמנה עלי".

עדות עת/4:

עת/4 עד ראייה, הבחן במשאית עומדת במפרץ בשטח הפרדה (ע' 61, ש' 19-18).
העד הבחן בשתי משאיות, האחת משאית שזגגה וממנה יצא אבק או עשן וכמעט התהפקה שפוגעה בהולך الرجل, וכן
הבחן במשאית אחרת שנסעה לפניו ישב שם ילד קטן וראה שבנאנם שלבש אפוד זהה יצא מאחוריה מתחת לגלגלים
שלה (ע' 60, ש' 29-20 ועמ' 61 ש' 12-4).

"ראיתי משאית שהיא עומדת, זאת שהמשאית שהבנאנם יצא מתחת לגלגלים שלא צאלו. זה לא המשאית
שזגגה בשלביה. המשאית שזגגה היא משאית יותר קטנה. המשאית שהבנאנם יצא מתחת לגלגלים שלא היא
יותר גדולה. צאלו מעל 15 טון או 15 טון. המשאית שפוגעה בבנאנם זה האוטו שזגיג, הוא כמעט התהפרק
ברגע שיצא האבק או העשן. כשהלכתי ברgel לכיוון ראייה משאית עומדת, יש בתוכה אני זוכר היה ליד קטן, זו
המשאית שהייתה לפנוי שיצא מתחתיו הבנאנם. ראייה את הילד ישב במשאית עם בנאנם. ראייה את
המשאית, נראה שהיא זגגה, המשאית היה לה ברזנט או משהו, היא הייתה מכוסה. כשהתקרבתי לאוטו,
הסתכלתי וראייה מצד ימין מכח, איפה הפנס הקדמי מצד ימין".

ניתן למצוא בעדותו של **עת/4** חיזוק לקביעת הבוחן לגבי התרחשות התאונה קרי קודם קודם זגיג, אבק ועשן שמיעדים על
פגיעה במשאיות ולאחר מכן את הולך الرجل שיצא מתחת למשאית הנוספת נהוגה עי' **עת/7** שפגע בהולך الرجل לאחר
שנפגע ממשאית האיסוזו.

עת/7 העיד כי ראה בן אדם באמצע הכביש :

"...**קלטתי שיש בן אדם באמצע כביש**" (ע' 58, ש' 20-19).

"**הוא היה בנתיב הימני. יש שני נתיבים, הוא היה בנתיב הימני באמצע**" (ע' 59, ש' 4).

דברי עת/7 מתייחסים למצב שראה את הבן האדם שכבר מוטל על הכביש לאחר שכבר נפגע ע"י הנאשם:

"**ש. מתי הבנת שאדם שוכב על הכביש ?**

ת. שתי שניות לפני ממש במהירות, לא יכולתי לעשות דבר עמבר (כך נרשם בפרוטוקול) או **שהייתי עוזה תאונה יותר קשה או הייתה מתחפה עם המשאית, הייתי עולה עליו בכל זאת עם הגולגים**" (ע' 59, ש' 7-5).

עדות הנאשם:

איןני יכולה לסמן על עדותו של הנאשם בעניין מיקומו של הולך הרגל בזמן הפגיעה על ידו. סמוך לקרות התאונה סימן הנאשם בת/16 את מיקומו של הולך הרגל בעת הפגיעה הן בפס הלבן והן בנתיב צמוד מאד לפס הלבן.

בעודתו בבית המשפט מסר תחילת באופן נחרץ שהמנוח היה על נתיב נסיעתו:

"**נסעתי אחרי משאית וזה רايיתי את הבן אדם מתעסק עם הרצועות של האוטו, כשחלפה המשאית הוא היה על הנתיב שלי**" (ע' 86, ש' 16-17).

"**CSRאויתי את המנוח הוא היה בנתיב אחרי הפס. אני נתמי לו מכח וזה עצרתי בצד**" (ע' 87, ש' 1). בהמשך מסר כי לא יכול להצביע על מקום מדויק בו עמד הולך הרגל בעת הפגיעה:
"אני לא יכול לציין מקום מדויק ...." (ע' 100, ש' 28).

אולם לאחר מכן אישר סימן בת/16 והעיד בשונה مما שהעיד קודם: "**כשאמרתי שהוא נמצא על הפס אמרתי גם בחקירה ראשית, פעמיים אמרתי את זה והתכונתי למה שאמרתי. כמו שהוא מצויר. הוא חלק על הנתיב**" (ע' 112, ש' 14-15).

כלומר, הנאשם אישר כי חלקו של הולך הרגל היה על נתיב, המשמעות לכך כי החלק הנוסף של הולך הרגל היה בתוך שטח ההפרדה .

נוכחות גרסאות שונות של הנאשם באשר למיקום הולך הרגל בעת הפגיעה לא ניתן לסמן על עדותו. יתרה מכך הנאשם עצמו מסר בפה מלאכי לא ניתן לנתח לסמן על עדותו:

".... אני מאמין וב吐וח שהמשטרה לא מסתמכת על מה שאינו אומר, וגם לא

אתה. אני מוקווה שככל החקירה הזה זה לא על מה שהוא אומר" (ע' 106, ש' 20-19).

אוסיף כי הנאשם בחקירהו מיקם את הולך الرجل בעת הפגיעה באזורי הגלגולים האחוריים של הגורר עצמו (ע' 109 ש' 24-25 ו- ע' 110 ש' 4 ו- ש' 29, ע' 111 ש' 4), ככלומר סמור יותר לקבינה של הוולבו התקולוה (ראה בת/3 תמונה 8, 7) , בסמוך לרצועה שנקרעה בעקבות התאונה (ע' 86, ש' 17-16) ולאחר שכבר התחילה את הפגיעה בדופן השמאלי של הגורר והוולבו בתוך שטח ההפרדה.

עוד אזכיר כי הנאשם מסר כי הולך الرجل לא קפץ:

"ש. הוא קפץ?"

ת. לא. הוא לא קפץ כשאמרתי שהוא נמצא על הפס אמרתי גם בחקירה ראשית, פעמיים אמרתי את זה והתכוונתי למה שאמרתי... " (ע' 112, ש' 15-14).

ובכך הנאשם ממוסט את התיזה של של המומחה/ב"כ אשר טענו שהולך الرجل, "קפץ", "הגיח" לתוכן אמצע נתיב נסיעתו.

במה שaprter סטיירות נוספת של הנאשם.

ווקטור:

טענה נוספת של המומחה כי לפי מקום הטלת המנוח על הכביש באמצעותו, מקום הימצאותם של כתמי דם וركמות ובהתאם לניטוח הכוחות הפיזיקאים שפעלו בעת הפגיעה לא סביר כלל שהמנוח עמד בסמוך או בצדדים לגורר.(פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 130 , ש' 5-4)

".....אם נניח שהולך الرجل הוטה לנוכח זאת באמצעות ימני, דהינו קיבל וקטור שמאלת ולא ישר, הדבר מצביע על כך שסביר הרבה יותר שהולך الرجل היה בנתיב ונפגע כאשר המשאית בסטייה שמאלת חזקה לנatieב אחורי הפגיעה בגורר. אני מזכיר לבית המשפט שבגורר לא נמצא סימני דם או סימני מגע בין המנוח לבין הגורר". (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 130 ש' 30-22)

לטענת המומחה, היה צורך וקטור שייפעל בכוח שמאלת כדי להטיל את הנאשם קדימה שמאלת:

"ש. אם נלך לפי טענתך, היה צורך וקטור שייפעל בכוח שמאלת כדי להטיל את הנאשם קדימה

שמאלת?"

ת. כן זה מה שהוא אומר." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 5-7)

לטענתו על פי גרסת הتبיעה לא היה וקטור שיפעל שמאלת:

"ת. לא. לפי גרסת הتبיעה לא היה וקטור שפעל שמאלה. את מעוותת את הדברים שלו."

ש. אני מפנה אותך לעמוד 14 בחווות דעתך,

ת. לפי תרחיש הבוחן לא היה כל וקטור של כוח פיזיקלי שפעל בכיוון זה, נכון. אם המנוון צמוד לדופן ונפגע בהיות המשאית משפט את הדופן, הוא אמרו להיזרק ישר קדימה ורק אח"כ הסטיה שמאלה." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 134 ש' 16-12).

עלוי לציין שקביעת כיוון ההטלה דורשת לכל הפחות 2 נתונים, ידיעת מקום האימפקט ומקום סופי של הגוף.

במקרה שלפנינו לא ניתן לקבוע את מקומה הסופי של הגוף כיוון שמיד לאחר שנפגע ע"י הנאשם נפגע שוב ע"י משאית נוספת שנסעה אחרי המשאית האיסוזו. מיקומה הסופי של הגוף הייתה בנקודה 4 כפי שנקבע בתרשים **T/1** הרבה אחרי סיום שטח הפרדה.

עוד אוסיף כי על פי עדות **עת/9** משאית האיסוזו פוגעת בהולך רجل וממשיכה עימו עד שנעצרה (ע' 68, ש' 16-18, וע' 69 ש' 19-17).

"**המשאית הפוגעת נכנסה במשאית שלי ושלו** כשאני כבר על הגרא. נכנסה בעוצמה והמשיכה.
הבחור היה למטה והמשאית לקחה אותו" (ע' 65, ש' 13-12).

"....**הגיעה משאית מצד שמאל, נכנסה בשתי המשאיות ולקחה אותו..**" (ע' 64, ש' 19-18).

כך שבקבוקות הפגיעה, המשאית האיסוזו ממשיכה את נסיעתה תוך כדי שהוא לוקחת את הולך הרגל
לאחר הפגעה חוזרת לנטייב הנסעה.

המומחה מחד שולש שאותה שבירה שמאלה זה אותו וקטור שנדרש כדי להטיל את הולך הרגל למרכז הנטייב הימני (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 28-23) מציין המומחה מתאר כיצד התרחשה הפגעה בהולך הרגל והגוף
הוטלה לשמאלו חוזרת לנטייב הנסעה עקב סטייתו של הנאשם:

".... אם המנוון עמד בנתיב הנסעה כתענתו וכפי שעניתי מניח את תנועת המנוון אחרי הפגעה, הנאשם מطبع הדברים ינסה למנוע פגעה במנוון ולפי שיקול דעתו סוטה ימינה, והוא נראה סבר שככה הוא ימנע בתאונת.
לאחר הפגעה בגרר הוא מנסהשוב לחזור שמאלה ותוך כדי כן הוא פוגע במנוון והוא מטייל אותו **בזווית שמאלה לעבר מרכז נתיב הנסעה....**(הדגשה שלי מ.כ.)" (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 131 ש' 22-18).

לפיכך, דוחה את טענת המומחה בעניין הווקטור.

בנוגע לנקודות, מעיון בחומר הראיות עולה כי נמצאו שובל של רקמות על הכביש (תמונה 22 **T/3**)

הבודן ציין כי המרחק בין מקום האימפקט לבין הנקודות 14 מטר (ע' 36, ש' 5-6).

עמוד 19

המומחה קבע כי הולך الرجل היה באמצע הנטייב בהסתמך על גרסתו של הנאשם והימצאותו של רകמות דם.

"...נטען שהולך רגל נפגע בסמוך למקום הפגיעה של משאית ונגרר, אני צופה שם יהיו סימני דם על הגרר. אבל לא נמצאו שם סימני דם וגם לא בסמוך. אני מסכים לכך שכאשר כן יימצאו או לא יימצאו אבל העובדה היא **errickmoths** דם נמצאו באמצע הנטייב והעד אומר שהוא היה באמצע הנטייב, על זה אין ויכוח." (עמ' 137 ש' 8-4)

מעוין בלוח תצלומים ת/3 תמונה 40 ניתן לראות כי גם בחלקה האחורי של המשאית הנוספת נמצאה רקמה.

הנני קובעת כי אין בהימצאותו של רקמות באמצע הכביש כדי להצביע על הימצאותו של הולך רגל עובר לתאונה באמצע הנטייב, וזאת לאור אופן התרחשות התאונה ופגיעתו בהולך الرجل פעם הראשונה ע"י משאית האיסוזו ובפעם השנייה על ידי המשאית הנוספת.

עוד אוסיף כי, חזית המשאית הנוספת הייתה נקייה (ע' 80 ש' 11-4) לעומת זאת, בחזית ימין של משאית האיסוזו נמצאו כתמי דם והשפרצות דם המעידות על פגיעה בהולך רגל בהיותו על הרגליים (תמונה 29 ת/3 ו ע' 80 ש' 11-4).

הבחן הסביר למעשה כיצד גופת הולך الرجل נמצאה בנטייב הנסיעה לאחר הפגיעה בשטח ההפרדה.

"ש. העדר רקמות דם על גבי דופן המשאית ועל גבי שטח ההפרדה בפגיעה מסווג הזה לא מעוררת אצל ספק בנוגע **למקום האימפקט**.

ת. לא, אציג שבמהלך הפגיעה בהולך الرجل זה עניין של **חלקיי סטייה**, המשאית בהמשך סטה שמאלה כפי שנצפה בסרטון لكن הולך الرجل נזרק מימין לכיוון נסיעת המשאית." (ע' 34, ש' 1-5).

מכל הנימוקים הנ"ל לא מצאתי לקבל טענות ההגנה והנני קובעת כי התביעה הוכיחה מעלה לכל ספק סביר כי הולך الرجل היה בעת פגיעת משאית האיסוזו בשטח ההפרדה.

תגובה הנאשם לתאונה

הבחן ציין כי מהירות הנסיעה של המשאית האיסוזו על פי הטכוגרפ (ת/9) הוא 74.5 קמ"ש (ע' 43 ש' 25), בהסתמך על חוד' של **עת/6** שפענח את הטכוגרפ של משאית האיסוזו וצין כי מהירות שיא אחרונה 74.5 קמ"ש.

הבחן ציין כי הטכוגרפ היה תקין (ע' 74, ש' 15-16), יכול היה בתוקף עד לתאריך 12.4.17 (סע' 11 נספח א' ל/27) וקיים מגביל מהירות.

משמעות טכוגרפ עולה כי הנאשם לא בלם ולא האט (פרוטוקול מיום 21.1.18 ע' 26-28, ראה **ת/27** ועדות **עת/6**).

ה הנאשם אישר שלא בלם כי לטענתו הולך الرجل הפגיע אותו בנטייב (ע' 114, ש' 21-26).

המומחה אינו חולק על ממצא זה, אולם טוען כי סטייתו של הנאשם הייתה תגובתו כדי למנוע את התאונה:

...כתוצאה מהגירוי שהוא קיבל של הולך الرجل הוא פוגע בגורר ואח"כ הוא פוגע בהולך الرجل תוך סטייה חזקה שמאלה וכתוצאה מהפגיעה הזאת הוא מטיל את הולך الرجل למרכז הנטייה ימני, כאשר המשאית בסטייה שמאלה חזקה. נמצאו רקמות בנטייה ימני במרחק 14 מטר." (פרוטוקול מיום 25.9.19, ע' 130 ש' 22-22)

על פי התזה של המומחה הנאשם סטה לשטח ההפרדה כדי למנוע פגיעה בהולך الرجل אשר עמד בנטייה ימני, ולאחר מכן בגורר חוזרשוב שמאלה ותוך כדי כך הוא פוגע בהולך الرجل ומטיל אותו בזווית שמאלה לעבר מרכז נתיב הנסעה.

"בחות הדעת אני אומר היא סיטה ימינה לעבר שטח ההפרדה בגל הולך רגל שעמד בנטייה ימני וזה שהוא קודם פגעה במשאית ואח"כ בהולך الرجل או הפוך, זה לא רלוונטי. משאית בכביש 6 לא אמורה לסתות ימינה לשטח ההפרדה ואז הוגה צרייך לתת הסבר למה הוא סטה ימינה. זה מה שנקרה "המazonה המדוברת". אם הנאשם נסע בכביש 6 בנטייה ימני, הוא אמר לנסוע בנטייה ימני וזה בכלל כביש לא רק בכביש 6. אם המנוח עמד בנטייב הנסעה כתענתו וכפי שאינו מניח את תנועת המנוח אחורי הפגיעה, הנאשם מطبع הדברים ינסה למנוע פגיעה במנוח ולפי שיקול דעתו סיטה ימינה, והוא נראה סבר שככה הוא ימנע בתאונה. לאחר הפגיעה בגורר הוא מנסהשוב לחזור שמאלה ותוך כדי כך הוא פוגע במנוח והוא מטיל אותו בזווית שמאלה לעבר מרכז נתיב הנסעה. לפיכך הסטייה ימינה היא מוסברת וסבירה כי נראה שסטייה שמאלה לשיקול דעתו לא הייתה אפשרית בגל נפח התנועה בכביש שש, הוא שוקל ומחליט לסתות ימינה, פוגע בגורר ובמנוח שעומד על נתיב הנסעה, אני עומד על כך שהוא עומד על נתיב הנסעה וזאת הסיבה של הסטייה." (עמ' 131 ש' 25-14)

אלא שמדוברו של הנאשם עולה תמונה אחרת :

"ש. הבחןתנו בו 10 מטר, 20 מטר, איזה פעולה אתה עושה כדי להימנע מפגיעה בו?

ת. פגעתי בו, הלכתי ימינה ואז חזרתי לנטייב וירדתי שוב פעם לשולדים.

ש. אז לא הזית את הרגה לפני הפגיעה?

ת. לא.

ש. כי לא הספקת?

ת. הזרתי אחורי הפגיעה את הרגה ימינה, חזרתי לנטייב ושמאלת. מה לנסוע בלי ידיהם? .." (פרוטוקול מיום 21/1/18 ע' 114 ש' 31, עמ' 115 ש' 1-6).

"... אמרתי שנסעתי, פגעתי בבן אדם, סטייתי עם האוטו ימינה וחזרתי שמאלה"(פרוטוקול מיום 21/1/18 ע' 116 ש' 4-5)

מעודתו של הנאשם עולה כי רק לאחר הפגיעה בהולך الرجل חזר לנטייב שמאלה כתגובה לתאונה, על כן קרסה התזה של המומחה כי הנאשם הגיע על ידי הסטייה ימינה .

בסוף דבר מעודתו של המומחה עולה כי אינו יודע אם הפגיעה הייתה לפני או אחרי הפגיעה בהולן الرجل:

"ת. או שלפנינו או שאחרי אנו לא יודעים לבדוק. אני קבוע ש.ss ה证实 נגרמה כתוצאה מהולן الرجل" (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 130 ש' 18-17)

"בחות הדעת אני אומר היא סטנה ימינה לעבר שטח הפרדה בגולן רجل שעמד בנתיב הימני וזה שהוא קודם פגעה במשאית ואח"כ בהולן الرجل או הפוך, זה לא רלוונטי." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 131 ש' 14-16)

עוד קבוע הבודן כי סטייה האיסוזו לטור שטח הפרדה לא הייתה סטייה רצונית אלא עקב מצב בו המשאית נסעת ישר ביחס לננתיב המתעקל שמאלה וכך למעשה סוטה מננתיב נסיעתה לטור שטח הפרדה סטייה מתונה, לא סטייה חריפה.

"... לא כראוה אם היה נסע בנתיב שלו לא היה צריך להיות ברגע איתם, לא עם המשאית ולא עם הולן الرجل, אני מדגים עם דגם משאית על הסקיצה, המשאית הפוגעת סוטה לשטח הפרדה סטייה מתונה, לא סטייה חריפה ומשתפסת עם דופן ימני עם דופן שמאלית של המשאיות, פוגעת בהולן الرجل במקום שסימנתי בתרשים כאחור הפגיעה בהולן الرجل, וסוטה חריפה לננתיב, ובהמשך עוצר בצד ימין. זה מהלך התאונה בגודל..." (ע' 12, ש' 21). (11-21)

איןני מקבלת דעתו של המומחה כי ההבדל בין סטייה לשבירה הוא עניין של סמנטיקה:

"ת. זה עניין של סמנטיקה. אני מדבר על התאונה, בתאונה הייתה שבירה ימינה הייתה פגעה בngror שהוא היה על שטח הפרדה, על זה אין ויכוחברט רואים סטייה בחזרה שמאלה. את רוצה לקרוא לזה סטייה שבירה או וואט אבר, תקרו לי זה איך שאות רוצה. אבל לא רואים את הפגיעה במנוח." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 20-16)

מקובלת עלי' הבדיקה הבודן בין סטייה מתונה/לא חריפה (כאשר הנאם סוטה ימינה לטור שטח הפרדה ופוגע במשאיות) לבין שבירה/סטייה חריפה לפחות כפי שניתן להבחן סרטון כביש 6.

בהמשך המומחה מאשר שהייתה שבירה שמאלה

"ת. אני לא יכול לשלול את זה. הייתה שבירה שמאלה כן. (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 21-22)

"ש. אז אין חולק שהנאם שבר שמאלה נכון?

ת. זה כל הזמן אני אומר" (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 135 ש' 12-11).

ביחס לסרטון כביש 6, טוען המומחה כי הוא לא שופך אור לתאונה:

"ת. הסרטון לא שופך אור כי לא רואים את הפגיעה במנוח. במצב הזה, מצב חירום כאשר הולן רגלי נמצא

בנتيיב הנסיעה לגורסת ההגנה בכביש 6 לא אמרו להיות שם כמובן, הוא שוקל מה לעשות. אני לא אמרתי חד משמעית שאין כי רכב בנטייב השמאלי, אבל הוא שקל בין סטיה שמאלת לסטיה ימינה במצב חירום, שיקול הדעת שלו لو לסתות ימינה. לא אמרתי כעובדה שהיא או לא היא." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 136 ש' 31-33 ע' 137 ש' 2-1)

אין מחלוקת כי בסרטון כביש 6 לא רואים את רגע הפגיעה בהולך הרגל ולא ניתן להבחן במקום עמידתו של הולך הרגל, **עת/3** נתן הסבר מדוע הסרטון לא נשלח למעבדה של המשטרה או מומחה בתחום כדי להגדיל אותו ולראות דברים נוספים (ע' 80, ש' 26-32 וע' 81, ש' 5-1). אולם גם במצב זה ללא הגדלה יש הסרטון כדי לשופר אוור לנסייתו של הנאשם וסטיותו החדה שמאלת.

על פי הסרטון והנתונים האובייקטיבים שהובאו בפני סטייתו של הנאשם לשטח ההפרדה לא מעידה על תגובתו של הנאשם להימצאותו של הולך הרגל באמצע הכביש, אלא על מסלול נסעהו סטיה חדה שמאלת (ע' 80 ש' 14-13).

מסקנותו הסופית של הבוחן כי לא נמצא כל סיבה אובייקטיבית לסתיה של המשאית האיסוזו ימינה לשטח המסמן, ואם היה נהג האיסוזו שומר על נסעה במרכז נתיב נסיעתו התאונה לא הייתה מתרחשת.

המומחה מאשר כי הנאשם לא היה פוגע במשאית הגרר אם לא היה סוטה ימינה ולאחר כך שמאלת.
"ת. הוא לא היה פוגע במשאית ברגע אם לא היה סוטה ימינה ולאחר כך שמאלת. זה ברור. בפועל יש שבירה ימינה ולאחר מכן שבירה שמאלת." (עמ' 135 ש' 14-15)

מהנתונים האובייקטיבים שהובאו בפני צפי שפורטו לעיל>ShowCourt כי סטייתו של הנאשם ימינה לא הייתה תגובה לתאונה וכן אני קובעת.

משמעותי כי הפגיעה במשאית הייתה לפני פגיעה בהולך הרגל, והולך הרגל היה בעת הפגיעה בשטח ההפרדה וסתיתו של הנאשם ימינה לא הייתה תגובה לתאונה, אין להידרש לחישובי זמן תגובה שערך המומחה, זאת ועוד בהתעלמו מניסי שדה ראייה שערך הבוחן מתאריך 6.11.16 שנערך כמשמעות נסעת לפני הרכב הפגע ונקבע כי ניתן לראות את המשאית העומדת משמאלי למשאית הנוסעת לפניה וכן נראה הולך הרגל צמוד לדופן שמאלית ממרחיק של 154 מטר ומරחיק של 100 מטר המשאית נראית מימין למשאית הנוסעת לפניה עד אשר נגלית כולה לעין הנהג במרחב של 63 מטר כאשר המשאיות חולפת את הולך הרגל. כך שה הנאשם יכול היה להבחן הן במשאיות העומדות בשטח ההפרדה והן בהולך הרגל מרחק של 154 מטר וכל המאוחר מרחק של 63 מטר.

המומחה גם לא נתן הסבר מדוע הנאשם לא הגיע כלל על ידי האטה או בלימה עבר לתאונה.

אוסף כי המומחה לא ידע לציין באיזה מרחק ראה הנאשם את הולך הרגל, הוא מניח כי הנאשם ראה את הולך הרגל על הכביש למרחק של יותר מ35 מטר:

"ת. לא ידוע. מרחק תנובה. מאחר והוא הגיב יש להניח שהוא יותר מ- 35 מטר כי הוא הגיב.

(פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 130 ש' 22-23)

גם כאן מתעלם המומחה מהgresאות השונות שמסר הנאשם לגבי המרחק בו הבחן לראשונה בהולך الرجل.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני דוחה את טענות ההגנה וקובעת כי הנאשם לא הגיב לתאונה.

סיכום

ההגנה טוענת כי הימצאות סמים בגופו של הולך רגל מעידה על התנהגות הולך רגל שהייתה בנתיב.

המומחה הסביר:

"שניהם שתים זה המון זמן ובשנייה 2 שנתקך הקשר עין בין העד למנוח שהמנוח שאמנו יודעים מה היה בدمו גם, סביר להיות שתור שנייה 2 הוא הגיע לנטייב הנסעה הימני. אני גם אמרתי בחומר הדעת" (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 132, ש' 8-7).

"זה עניין של שנייה שתים. עrien של שנייה שתים לגבי הולך רגל, הוא יכול לתקדם ולזוג (כך רשום במקור הבהרה שלי מ.כ.) שניים שלושה ארבע מטר ובהתחשב بما שהיא לו בדם, כפי שנמצא בניתוח שלآخر המומיות, זה מאד סביר שהמנוח הגיע לנטייב הנסעה הימני כפי שטענתי. אין מחלוקת לפי העדות הזאת שנาง המשאית זרק את עצמו ימינה לתוכה הקבינה וניתק קשר עין עם המנוח עד לפגיעה." (פרוטוקול מיום 25.9.19 ע' 132, ש' 13-17).

המומחה מעלה מצב אפשרי שהולך الرجل שינה את מקומו או התפרק לתוכן הנטייב כי היהמושפע מסמים.

אין מחלוקת כי על פי הדוח הפטלגי נמצאו סמים בגופו של הולך רגל (ע' 42 ש' 5-8), אולם לא הובאה ע"י ההגנה חוא"ד מڪzuית על השפעת הסם בהולך الرجل.

ממצאים של סם בדם הולך الرجل כשלעצמם אין בהם כדי לקבוע שהולך الرجل היה במצב של התנהגות חריגה וקיצונית שגרם לו "להגיח"/"לקפוץ" לאמצע נתיב נסעה.

התזה של ההגנה שהולך הרגל "קפץ"/"הגיח" לאמצע הנתיב, אינה מתיישבת עם עדותו של הנאשם ועדותו של עת/9 שמספר כי התנהגות הולך הרגל הייתה תקינה, עניינית זהירה.

הבחן מצין כי המנוח לבש אפוד זהורת: "**אפוד זהורת. שבמהלך גלגולו כנראה נטלשה מגופו, ז"א בזמן האירוע הוא היה לבד** (כך נרשם במקור) **באפוד זהורת בצבע צהוב.**" (ע' 14, ש' 17-16).

עת/9 תיאר:

"**עמד זקופה, הסתכל עליי, אני עליו, הוא עם השולט אלחוטי ומכוון אותו. הוא מדבר איתני אנחנו בקשר עין, קח הגה שמאל, הגה ימינה, ישך**" (ע' 71 ש' 18-17).

הנאם בעדותו הצביע על מיקומו של הולך הרגל בת/ **16** וכן ציין כי הולך הרגל לא קפץ לכביש (ע' 112 ש' 14-13, ע' 117 ש' 17-16)

ובכן נשמטה התזה של ההגנה כי הולך הרגל "קפץ"/"הגיח" לנטייה הנסיעה של הנאשם.

זק הראייתי - מחדלי חקירה

המלומד קדמי בספרו מצין :

"ההלכה יודעה...היעדרה של ראייה ב bindActionCreators רשות החקירה יזקף...לחובתה של התביעה עת תידון השאלה האם הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה... אולם אין לומר כי בגין חקירה בהכרח יובילו לזכויו של הנאשם. נפקותו של המחדל תלוי... ובפרט בשאלת האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שהוא קופча הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמלילו..." (ע"פ 1977/05, גולה).

ועוד מצין המלומד קדמי:

"...על בית המשפט להכריע מה המשקל שראוី לתת למחדל, בהנחה שאכן התקיים, לא רק כsuma לבודו, אלא חלק ממכלול הראיות..." (ע"פ 5152/04, אגרונוב).

בפסיקה נדונה סוגיה זו :

בע"פ 5386/05 "אלחורי נ' מדינת ישראל": כב' המשנה לנשיאות בית המשפט העליון, השופט

רובינשטיין,קבע בעניין מחדלי חקירה במסגרת הלכת אלחורי, כי:

"במקרים שבהם נתגלו מחדלים בחקירה המשטרת, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחוש כי קופча הגנתו של הנאשם, כיוון שתפקידו להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו...על פי אמת מידת זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת

למחדר לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיות מכלול הראיות".

"**נפקותו של המחדל תלולה בתשתיית הראיות שהנicha התביעה ובספקות אותן מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבות של כל עניין וענין".**

"...מהאמור עולה, כי על מחדלי החקירה להימدد בדרך כלל במישור הראיתי...עוד קבעה ההחלטה, כי התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את 'הראיה המקסימאלית', אלא 'על התביעה להוכיח את המוטל עליה בראיה מספקת', ואין נפקא מינה אם היה לאל ידה להשיג טוביה הימנה'...וגם אם יכלת התביעה להשיג ראיות טובות יותר, אין הדבר מוביל לזכוי הנאשם, אם בריאות שהוצגו יש די להרשעה מעבר לספק סביר".

"בקצורה אעיר, כי השאלה היא ביסודה שאלת צדק. האם נעשה לנאים עול, בנסיבות של מקרה פלוני, בכך שהמשטרה חדרה בחקירה בצורה זו או אחרת. לטעמי כלל אכן אין דוקטרינת הנזק הראיתי נחוצה בגדיר עשיית הצדק במשפט הפלילי, שכן - כפי שציינה ההחלטה שהובאה מעלה מוטל הנטול במשפט הפלילי על התביעה וככלל איננו מועבר לנאים, ומימלא השאלה היא האם מצבור הראיות, בהינתן מחדל זהה או אחר, מביא להרשעה ללא ספק סביר".

ברע"פ 8713/04 "אבלום רצhabi נ' מדינת ישראל" נקבע:

"הتبיעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את ה"ראיה המקסימאלית", וכי לה, לצורך הרשעה, שתציג "ראיה מספקת". גם אם המשימה הייתה יכולה להשיג ראייה טובה יותר, הדבר אינו מוביל לזכויו של הנאשם, אם בריאות שהוצגו די להרשעה מעבר לספק סביר".

הגנה טעונה למחדלי החקירה בכך שלא בוצע שחזור של התנהלות עת/9 בעת פגיעת משאית האיסוזו:

"ת. ... אני מצפה הבוחן לחתת את עד הראיה, לשים אותו בקבינה כפי שהוא טוען שהיה ולהגיד לו עכשו תשחזר לי מה היה, איך זרקת את עצמן ימינה ולמדוד בשעון ע策 כמה זמן לוקח עד שהוא ניתק את המגע עם המנוח. שחזור זה לא נעשה ומסתמכים על שנייה שתים שהם אומר, עניין של שנויות ובמה שאר אומר שנייה שתים. איך אפשר להסתמך על דבר כזה בנושא פיזיקאלי על מנוח שסביר להניח שהוא שינה את מיקומו". (פורטוקול מיום 25.9.19 ע' 133 ש' 16-21)

אין לקבל טענת המומחה ראשית כי הנאשם עצמו הציב בחקרתו במשטרה (ת/16) על מיקומו של הולך רגל.

שנית, קיימת תמונה הממחישה את מיקומו של הולך הרגל (ת/3).

שלישית, עת/9 תיאר את התנהלותו האינסטינקטיבית עת זרך עצמו ימינה מול סכנה ממשית ומידית שזו פעולה שהצללה

את חיו מגיעה של משאית האיסוזו. העד מסר פרטים קונקרטיים שניות לפני פגעת משאית האיסוזו במשאית ובהולן הרgel, ותיאר לפרטים כיצד המשאית האיסוזו ממשיכה וגוררת את הולן הרgel לאחר הפגעה.

שחזר צהה כפי שדורש המומחה ספק אם ניתן לקיים אם בכלל אלא רק על דרך של גרים תאונה נוספת נסافت דבר שאין מתkowski על הדעת.

רביעית, קביעת הבוחן באשר למקום הולן הרgel בעת הפגעה נעשה לא רק על פי עדותו של עת/9 אלא גם על פי הצבעת הנאשם וההתאמת הנזקים ומכלול ניתוח הריאות לעיל.

עוד טענת ההגנה כי לא נשמרו המשאיות שעדמו בשטח ההפרדה ואף לא נשמרה המשאית האיסוזו במצב כפי שהיהתה ביום התאונה ולא נשמרה כאמור שמווצג משפטי חייב להישמר.

"**אני לא טוען ליד מכוונת. אני טוען לרשותם של שמירת מוצג משפטי שאינו מעבודתי רבת**

השנים, אני יודע שמווצג משפטי כמו צ מג, אני מקבל אותו כמו שהוא ביום התאונה. מוצג

משפט נשמר כמו שצרי. لكن עבודתי עד הגנה נפגמת בנקודה זו" (פרוטוקול מיום 10.6.19 ע'

. 131, ש' 14-16).

טענת המומחה קיימים הבדלים בין צילום הרכב בסמוך לתאונה לבין צילום המשאית כפי שנמצא אותה (צלום 7 ו-8 לח"ד), כמו כן לא הוצגו 2 המשאיות המעורבות.

"**מצאי משאית במקום עזוב ולאחר שנפגעה באירועים נוספים - יתכן שפורקו ממנה חלקים שונים, לא הוצגו בפני המשאיות הנוספות כך שלא יכולתי למודד דבר מהבידה.**"

"...השוואה בין צילום זה כפי שנעשה על ידי הבוחן עם צילום שלי בוגרש מצבי על כך ...שהנקודה החשובה ביותר **לבדיקה כי המקום שונה שינוי מהותי . הפנס לא נשאר כלל וניתן לראות כי הוסר על ידי יד נעלמה**". (ע' 11 , צילום מס' 7 לח"ד המומחה).

אין מחלוקת כי משאית הולבו והגרר שוחררו לאחר ביצוע כל הבדיקות והחקירות הנדרשות. **עת/3** הסביר כי החלטת לשחרר את המשאית הולבו ומשאית הגרר שהיו במצב סטטי בזמן התאונה, לאחר השלמת ניסוי ההתאמת הנזקים שבוצע במקומות.

לגביו המשאית הנוספת שדרסה את גופת המנוח, הוא שיחזר אותה בזירת התאונה כי קבוע שאיננה רלוונטית כיוון שפגיתה משנהית.

כך שהרכב היחיד שנשמר בידי המשטרה הוא משאית האיסוזו שנגרר של הנאשם שנגרר לבדיקה (ע' 76, ש' 3-13 וע' 77 ש' 28-29, ע' 83, ש' 5).

המומחה ביקר במגרש האחסנה רק בתאריך 8.10.17 כולם שנה ו-3 חודשים לאחר התאונה וראה את משאית האיסוזו כפי שנראה בתמונות שצירף לחו"ד (ע' 128, ש' 30-31).

מעיון בתמונות שצורפו לחו"ד המומחה נראה שקיים הבדלים בין צילום הרכב בסמוך לתאונה למצב של המשאית כפי שמצא אותה (צילום 7 ו-8 לחו"ד).

בת/17 הבחן ערך מזכיר המפרט את מצב משאית האיסוזו בעת ביקור המומחה במגרש האחסנה ותיאר את החלקים החסרים והנזקים מהARIOU בעת קרות התאונה ונזקים שלא היו קיימים בעת התאונה תוך צירוף תמונות.

הנזקים שלא היו קיימים בעת התאונה: שימוש המשאית המנופצת, חסר כסוי גרייל וחסירה מראה צד שמאל עליונה, לטעתן הבחן נזקים אלה אינם קשורים לתאונה ולא מונעים את הבדיקה ע"י מומחה ההגנה.

הבחן אף ציין את הנזקים שנגרמו בעקבות התאונה, פנס קדמי ימני, ובקליט קדמיימית ימנית שבוריהם יצאו ממוקומם, מעיכה ומכתה המנווע צד ימין מעל הפנס מראה ימנית נמצאת כפי שנמצאה בזירת התאונה, אף משוכה כלפי פנים, סימן הנזק בחלק העליון של גג תא הנהג צד ימין.

בשים לב כי חלקים ממשאית האיסוזו נפגעו במהלך התאונה, בנסיבות אלו מטיב הדברים חלקים חלקים ממשאית נשפטו עקב מצבם מעוצמת ההתגשות, וכיון שגם הגיעו תוך כדי הובלתם למגרש האחסנה או בתוך המגרש לאחר חודשים רבים וחילופי עונות או בשל בלאי רעוע .

הבחן נשאל לעניין התאמת נזקים בהעדר כל רכב המעורבים בתאונה:

יש. האם אתה כחוקר תאונות דרכים היה יכול להגיע למסקנה חד משמעית עם רכב אחד בלבד מתוך 3 רכבים לשאלת הנזקים.

ת. במידה ולא היו לי כל כלי הרכב הייתי משתמש בתמונות בזירה, מקבל ממנו את החומר ובנוסף הנזק בזירת קדמת המשאית הצד ימין היא פגעה מהולך הרجل ולא קשור למשאית האחרות..." (ע' 51, ש' 18-22).

מצאתי כי לאחר בוחנת מכלול הראיות בתיק זה הנזק הראייתי כפי שטוען ב"כ הנאם לא הגיעו לרמה של מסה קריטית, שמקלם כמכלול יוצר ספק סביר לטובת הנאם.

במקרה דנן, אין לייחס משקל רב לחקלקי המשאית החסרים שלא נמצאו ספציפית במגרש האחסנה ולפיכך, היעדרם בשלב זה אינו עולה כדי פגם חמוץ לאור קיום ראיות נוספות אחרות בתיק.

אוסיף כי מעיון בחומר הראיות עולה כי חלקים אלו תועדו סמור לקרות התאונה בצילומים רבים אשר אין מחלוקת

עליהם, וההגנה יכולה לבחון לכל הפחות את החומר הקיים. המומחה לא מסר הסבר מדוע לא יכול לבצע את הבדיקה הרלוונטיות עם כל חומר הריאות שהוזג בפניו, כגון תמנונות מזרת האירוע וכל חומר ראייתי נוסף, ولو כדי להצביע על פגעה בהגנתו של הנאשם.

המשמעותה הצינה את הנזקים שנגרמו למשאית האיסוזו סמוך לקרות התאונה באופן מפורט ובתיעוד ויזואלי אשר הוא ראייה מספקת' לבחינת מכלול הריאות. ולפיכך יכול היה המומחה להתמודד עם חומר הריאות המצוי בידי המאשינה אך הוא נמנע מלהתמודד עם חומר ראיות זה ואל לו להlain אלא על עצמו.

סתירות של הנאשם/ההגנה

מצאתו להתייחס לסתירות רבות שנמצאו בגרסת ההגנה:

מעדותו של הנאשם עולה כי הוא מתאר את התאונה לפי הרגשותו ולפי חוויתו בזמן התאונה, ולא כפי שבפועל קרו הדברים, כך למשל תיאר כי סטה לימין כי היו רכבים מצד שמאל (ע' 89, ש' 14-12
- ע' 93, ש' 6-3, ו-ע' 107 ש' 14) אולם בחקירהו הנגדית אומת מול הסרטון אישר כי לא היו רכבים מצד שמאל (ע' 97, ש' 22-20).

ה הנאשם הרגיש כי פגע במנוח עם המראה של המשאית שלו אולם בדיעבד ראה כי הפגעה הייתה בחזית צד ימין של המשאית (ע' 88, ש' 10 ו- ש' 18 ו-ש' 25-26 , ו-ע' 89 , ש' 3) אולם הנאשם מאשר שהוא פגע במנוח בחזית המשאית "בדייעבד אני רואה עכšíו" (ע' 88, ש' 28, 30-31).

ה הנאשם בחקירהו במשטרת **ת/15** שורה 11, מסר כי הרכב שעמד במפרץ בולט לכיוון הנטייה בחלק הקדמי שלו כי מכאה הרגש כשנהג, אולם המשאיות היו ונשארו כולן באי התנועה כפי שניתן להבחן מהתמונה (בת/3 תמונה 7), המשאיות בטור המפרץ ואין בולטות וה הנאשם אישר את התמונות (ע' 100 ש' 1-7).

ה הנאשם מאשר שacen ראה את המנוח בנתיבו כפי שראה את הרכבים מצד שמאל. "**אני ראייתי אותו וגם את הרכבים ראייתי**" (ע' 99, ש' 24) והעריך שראה את המנוח לראשונה למרחק של 20, 25 ו-10 מטר, ו- 30 מטר (ע' 101, ש' 27, 25-27 , ע' 103, ש' 26-28 , ע' 104, ש' 25).
"כשאני ראייתי את המנוח זה היה בין 10, 30 מטר...."(ע' 106, ש' 16).

בהמשך טען כי לא ראה את המנוח למרחק של 154 מטר כי נסע אחרי משאית (ע' 104, ש' 5-4
ש' 20-21) יחד עם זאת, אינו מתווכח עם תוצאות ניסוי שדה הראייה כי ניתן להבחן במנוח מרחק של 154 מטר (ע' 104, ש' 10-11).

ה הנאשם מצין כי לפי הרגשותו וכפי שחווה ביום התאונה הבחן במשאית למרחק של כ- 30, 40 .

(ע' 102, ש' 27-25) ומיד לאחר מכן מסר "עניתי לך. אמרתך שראיתי 400 מטר" (ע' 102, ש' 31, ו- ע' 103 ש' 9).

הנאשם בחקירהו במשטרת **ת/16** ש' 22, ובש' 34 מכחיש שיטה מהנתיב :

"ת. אני בשום מצב לא סטיטי מהנתיב".

"ת. אני לא סטיטי מהנתיב".

ומיד אחרי כן חוזר בו ומודה שכן סטה **ת/16** ש' 39-37:

"ת. ....אני אמרתך לך שאני היתי בנתיב הימני אחרי משאית והבן אדם הפטי עotti ואז במקומ לסתות שמאליה ולפכו ררכבים שהיו משמאלי אני סטיטי ימינה ופצעתי במראה שלו ואחר כך חזרתי שמאליה"

הנאשם טוען כי קודם פגע בהולך הרجل ולאחר מכן סטה ימינה וחזר לנטיב שמאליה.

"ש. הבחנתה בו 10 מטר, איזה פעולה אתה עושה כדי להימנע מפגיעה בו?

ת. פגעתי בו, הלכתי ימינה ואז חזרתי לנטיב ירידתי שוב פעם לשוליים.

ש. אז לא הזוזת את הרגה לפני הפגיעה?

ת. לא.

ש. כי לא הספקת?

ת. הזוזתי אחרי הפגיעה את הרגה ימינה, חזרתי לנטיב ושמאליה. מה לנסוע בלי ידיהם? ..." (פרוטוקול מיום 21/1/18 ע' 114, ש' 31, עמ' 115 ש' 1-6).

"... אמרתך שנסעתי, פגעתי לבנאדם, סטיטי עם האוטו ימינה וחזרתי שמאליה" (פרוטוקול מיום 21.1.18 ע' 116 ש' 5-4)

ומומחה טוען אחרת שהנאשם פוגע בגורר ולאחר מכן בהולך הרجل תוך סטייה חזרה שמאליה:

"ת. ... כתובצה מהגירוש שהוא קיבל של הולך הרجل הוא פוגע בגורר ואח"כ הוא פוגע בהולך הרجل תוך סטייה חזרה שמאליה..." (פרוטוקול מיום 25.9.19, ע' 130 ש' 24-25).

"ת. ....לאחר הפגיעה בגורר הוא מנסה שוב לחזור שמאליה ומתוך כדי כך הוא פוגע במנוח והוא מטיל אותו

בזווית שמאלת עבר מרכז נתיב הנסיעה... " (פרוטוקול מיום 25.9.19, ע' 131 ש' 22-21).

"ת. כן הייתה סטייה שמאלת הייתה לפניה חותם דעתם לפני פגיעה במנוח ולפני חותם דעתם הבוחן קודם הייתה פגעה במנוח ואז סטייה שמאלת. " (פרוטוקול מיום 25.9.19, ע' 134 ש' 19-17).

לאחר שבחנתי את מכלול הראיות שהובאו לפני והתרשםתי מудוי התביעה וההגנה, מעבודתו המקצועית של הבוחן אשר לא חסר במאיצים לחקור את נסיבות התאונה ואת גרסת ההגנה ומסר תשובות מקצועיות אשר توאמות את הממצאים בזירה ומайдן, הסתיירות וגרסת ההגנה, שהמומחה לא תהייחס כלל לממצאים ואפיו מסקנותיו אין מtbססות על הממצאים ואפיו לא לגירוש הנאשם.

מצאתי להעדיף את גירוש התביעה אשר הוכיחה מעלה כל ספק סביר כי הנאשם לא שם ליבו לתרחש בדרך הנסיעה, סטה מנתייב הנסיעה ללא כל סיבה לשטח ההפרדה, דבר המצביע על רשלנותו שנמשכה לאורך כל הטייה וכפי שעולה מניתוח הראיות, לא האט ולא בלם ופגע בהולך הרגל בשטח ההפרדה ורק לאחר מכן מגיב על ידי סטייה חדה שמאלת.

על כן מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיויחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' تمוז תש"פ, 25 יוני 2020, במעמד הצדדים